

Ловъ на крокодили

Старитѣ египтяни, споредъ Херодотъ, ловили крокодили по разни начини. Едни ловци напр. приготвлявали вждици — голъма кука, на която закачали парче свинско месо. Вждицата била прикрепена за дълго и здраво вжже придържано отъ ловеца, който се скривалъ на бръга. Въ скривалището си ловецътъ биелъ живо прасе, което квичало силно и съ това примамвало крокодилите. Нѣкога отъ последнитѣ още въ водата наляпвалъ вждицата, куката се забивала въ гърлото му и така хванатъ крокодила, билъ извличанъ на сушата. За да се осигури ловецътъ отъ нападение, веднага замазвалъ очите му съ лепкава каль и следъ това го убивалъ.

По долното течение на р. Конго, по думите на Хасъ, негритѣ и сега ловатъ крокодили по следния начинъ: приготвятъ вждица отъ две остри плочки, които свързватъ на кръстъ, върху тѣхъ поставятъ примамка. Така приготвената вждица, за да не потъне, се прикрепва съ едно тѣнко въжженце за буренце, което се държи надъ водата, а съ друго здраво вжже се привързва за нѣкога здравъ коль на бръга. Презъ нощта, когато нѣкога гладенъ крокодилъ налага примката, погльща и остритѣ плочици, които се забиватъ въ гърлото или хранопровода му. Така уловения крокодилъ се измъква на бръга и се доубива.

Най-много крокодили се ловатъ, когато започва отлива на водите. Тогава изостаналиятѣ по пѣсъка и мочуритѣ крокодили се пресрѣщатъ отъ ловцитѣ.

Тѣзи ловци сѫ въоръжени обикновенно съ остри копия върхътъ на които е снабденъ съ закривени куки. Когато копието се забие, подобно на китовия харпунъ, кукитѣ се впиватъ въ тѣлото на крокодила. Хвърленото копие трѣбва да попадне въ устата, около очите и ушите или пъкъ да промуши здравата броня и да се забие на 10 — 11 см. въ тѣлото, иначе кро-